

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se ia poiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vënd în Sibiu: la librăria „Tropografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bergat și la loterie

TRIBUNA

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor. Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

Drepturile noastre.

II.

(p.) Negreșit, că unirea bisericeii române cu Roma, întâmplată înainte cu două sute de ani, a fost un act de înaltă politică a casei domnitoare.

Era imposibil să nu se observe la Viena, că în diploma din Decembrie 1691 a Împăratului Leopold, prin care Împăratul a luat în posesiune deservită principatul Ardealului, nu e vorba decât de drepturile celor trei națiuni unite, a Maghiarilor, Sécuilor și Sașilor, ear' despre Români nu se face în ea nici o pomenire. Și era imposibil să nu se fi știut la Viena, că Românii formează în Ardeal două terțialități din întreaga poporație, și că Românii sunt oameni de încredere și cu alipire cătră tron și domnitor. Și cum ei nu au dat nici o declarație de supunere, pentru-că nimeni nu 'i-a întreat și nici reprezentanți în staturile țării nu au avut: certanța dela Viena a căutat o modalitate de a se apropia de ei, parte pentru a le stoarce o declarație de supunere, parte pentru a-i pute lua sub scutul casei domnitoare și a le mai ușura soarta, devenită insuportabilă chiar și în urma diplomei leopoldine, care a lăsat în plină putere toate legile asupritoare pentru Români, aduse din partea Maghiarilor.

Și s'a aflat modalitatea unirii bisericeii române cu Roma, prin ce Românii veniau puși de-adreptul sub scutul Împăratului.

Că unirea bisericeii române cu Roma s'a făcut la inițiativa curții dela Viena și la dorința Împăratului Leopold, e lucru cunoscut. A spus-o Metropolitul General în prima ședință a sinodului general, convocat la Alba-Iulia în Februarie 1697, pentru a discuta asupra chestiei unirii, când a comunicat celor întruniți în sinod, că:

»Acum, de când a plăcut prea bunului Dumnezeu să restituască această țeară a Transilvaniei guvernului augustissimei case austriace, domnilor sei proprii și ereditari, a încetat persecuțiunea bisericeii române în cea mai mare parte și nu se mai cere nimica spre pacea dorită, decât să se tracteze și să se consulte despre unirea credinței cu biserica romano-catolică, după dorința grațioasă a augustisimului im-

perator Leopold, ce domnește fericite.

Va să zică, dorința Împăratului Leopold a fost, ca Românii să fie puși sub scutul casei sale domnitoare, după- ce Împăratul dase și mai nainte probe de bunăvoință față de Români, prin aceea, că sub el a încetat persecuțiunea bisericeii române în cea mai mare parte.

Dar' că adevăratul scop al Împăratului Leopold nu a fost unirea cu ori-ce preș, ci numai câștigarea posibilității de a ajuta Românilor, — creându-și un titlu de drept asupra lor, — se vede din diploma sa din 12 Decembrie 1699, în care se zice:

»Am hotărât serios, ca Românii să aibă libertate deplină de a se uni cu una din cele patru religii recepte din Ardeal, sau a rămâne în staturile religioase în care se află acum, așa, ca să se bucure tot de aceleași privilegii de care se bucură religioșii cu care se vor uni; ear' acum am înțeles, cu cea mai mare neplăcere, că nu numai se lucrează în contra acestor rezoluțiuni grațioase ale noastre, ci că niște iubitori de turburarea păcii publice cutează a împrăștiia vorbe, că intențiunea noastră ar fi, ca Românii să se constrângă a se uni cu religioșii catolici. Drept aceea, vrem să declarăm prin acestea, voiața, mințea și intențiunea noastră, care e: că numiții Români au deplină libertate de a se uni cu una dintre cele patru religii recepte din Transilvania, sau de a rămâne în staturile lor de acum, și de a se bucura de privilegiile acelei religii cu care se vor uni, sau de aceea pe cari le au Românii în staturile lor de acum.

Nu unirea a fost deci lucrul principal, ci deschiderea drumului pe seama Românilor ca să se apropie cu încredere de Domnitorul lor. Și Românii au înțeles glasul ce-i chema și s'au apropiat de tron. Au acceptat unirea bisericeii lor cu Roma, dar' au pus condițiuni. Nu staturilor țării, din cari ei nu făceau parte, ci Domnitorului. Și Domnitorul a acceptat condițiunile lor.

Astfel s'a legat deci un fel de contract social între Români și casa domnitoare. Pentru-că contract e, când zici: »primesc propunerea făcută de a mărturisi în viitor ceea ce patru puncte în cari m'am deosebit până acum de biserica catolică, dar' în schimb cer dela Maiestatea imperială și regală următoarele. Căci sinodul general, în care s'a acceptat unirea, a cerut.

A cerut ca: »Românii laici, uniți cu biserica romano-catolică, să se primească și să se înainteze la toate drepturile, ca și oamenii de celelalte națiuni și religii din patrie; și ca tiii lor

să se primească la școalele latine catolice și la fundațiunile școlăștice.

Putem zice, că acesta e primul program național al Românilor, stabilit imediat după ivirea zorilor redesteptării noastre naționale. E foarte modest și foarte sărăcăcios, nu-i vorbă; dar' având în vedere gradul de cultură ce-l avea pe atunci clerul nostru, singura inteligență de care dispuneam, și întunerecul în care se afla întregul popor românesc în zilele acelea: e de mirat că s'a cerut și atâta dela Împăratul, din partea unui popor asuprit, care nu era obicinuit să ceară, ci numai să de: viață și avere. Și apoi trebuie să mai ținem în vedere și împrejurarea, că omul flământ nu va aștepta să 'i-se frigă pui și biftecuri, ci va pune mâna pe codrul de mălăiu; ear' cel gol va cere cămașă nu frac și joben.

Așa au cerut și Românii, când era vorba să se unească cu Roma, aceea ce le era mai necesar: deschiderea școalelor pe seama țărilor lor, ca să-și poată crește și ei o inteligență cu tragere de inimă pentru neamul lor, și deschiderea deregătorilor pe seama celor vrednici din stful lor de a le ocupa.

Puteau cere chiar mai mult, pentru-că Împăratul Leopold le-ar fi dat tot ce cereau. Aceasta se vede clar din împrejurarea, că în a doua sa diplomă din 19 Martie 1701, Împăratul le-a dat de fapt mai mult decât au cerut; pentru-că afară de punctele lor, pune Împăratul ca condițiune, Împăratul a mai dispus să li-se ridice școale românești în Alba-Iulia, Hafeș și Făgăraș, și le-a dat dreptul de a-și alege ei pe capul bisericeii lor, candidând trei persoane vrednice, dintre cari Împăratul, și nimeni altul, va confirma pe unul.

Dar' diploma aceasta a Împăratului Leopold, în care se cuprindeau atâtea favoruri pentru Români, a rămas, din »bunăvoința compatrioților nostri maghiari, nepublicată până în ziua de astăzi, devenind chiar pierdută în originalul ei.

Etată deci primul cas constat, că Maghiarii s'au pus între Români și Coroană, împedcând prin aceasta pe Români de a ajunge în posesiunea drepturilor lor firești. Lucru care de atunci consecvent ni-s'a repețit și ni-se repeteste, totdeauna când noi ne apropiem de Coroană sau Coroana de noi.

Natural, că în urma acestui fapt unirea bisericeii române cu Roma nu a adus roadele la cari se așteptau Românii și pe cari le intenționase Coroana;

ci din contră, stricăciune ne-a făcut, pentru-că divisați fiind acum pe tema confesională în două, au început frecările și dușmăniile între frați.

Rămâne însă ce bine precizat, că prima încercare pentru revindicarea drepturilor noastre pierdute s'a făcut astfel, că Românii s'au adresat la dreptul Monarchului cu cererea lor, la inițiativa Monarchului, ear' nu staturilor țării, compuse din reprezentanții celor trei națiuni unite. Asta am voit să scoatem la iveală în articolul acesta.

Regele Umberto și România.

Guvernul român a trimis telegramă de condolență guvernului italian, din incidentul tragicului eveniment dela Monza.

În telegrama, concipiată de însuși dl P. P. Carp, prim-ministrul român, se găsește și următoarele pasajii:

»România își amintește cu emoțiune serviciile pe cari Italia 'i-le-a adus altă-dată și constanta prietenie ce 'i-a arătat-o de atunci; doliul surorii sale mai mari este propriul seu doliu.

Pasajile aceste sunt acum viu discutate în cercurile politice române, dat fiind, că dl Carp nu e omul fraselor banale, și prin urmare, că în cuvintele de sus guvernul rămân a reoglindat numai purul adevăr.

E cert, că neuitatul rege Umberto a dat dovezi de cea mai sinceră dragoste față de România, în decursul întregii sale domnii de 22 de ani.

Vom recapitula aceste dovezi, pe baza unor date autentice, pe cari le scoatem din »Epoca» din București.

Regele Umberto s'a suiat pe tron în 1878. România se afla atunci în cea mai grea situație, căci după glorioasele lupte pe câmpiile Bulgariei, părea a fi izolată de aproape toate puterile. Basarabia pierdută, congresul din Berlin care sancționase pierderea Basarabiei, chestiunea evreiască, răscumpărarea căilor ferate, delimitarea graniței Dobrogei, etc.

Toate puterile mari erau în contra României: Rusia și Franca pentru delimitarea frontierei Dobrogei, căci armata română, sub comanda generalului Anghelescu, ocupase Siliștra, care era să formeze punctul graniței Dobrogei. Germania și Angliera erau pentru chestiunea evreiască și pentru răscumpărarea căilor ferate.

Și din aceste cauze, marile puteri refușau să recunoască independența României.

Numai Italia era de partea României în chestiunea frontierei. Colonelul Orero, pe baza instrucțiunilor primite personal dela regele Umberto, a susți-

nut din toate puterile ca Siliștra să se dea României. Și numai când Rusia dăduse ordin trupelor sale să înainteze asupra Siliștrei, abia numai atunci se dăduse ordin ca garișoana română să se retragă.

Atunci, în comisiunea internațională pentru delimitarea graniței, comisiune care se întrunise în Constantinopol: România a cerut ca cel puțin Arab-Tabia să se dea României. Rusia s'a împotrivit, Germania n'a susținut de loc cererea dreaptă a României. Numai Italia, reprezentant al ei, dl colonel Orero, a susținut cu energie interesele României. Și, grație stăruințelor regelui Umberto, după aproape un an de tratative diplomatice, Arab-Tabia s'a cedat României.

După proclamarea regatului dl P. P. Carp se afla ministrul al țării în Viena. Pe atunci regele Umberto și regina Margherita au făcut o vizită de trei zile părechei imperiale austro-ungare.

Atât la recepțiunea corpului diplomatic din Viena, cât și mai ales la cerul ce s'a ținut după prânzul de gală dat la Hofburg, a produs mare senzație lungă și animată întreținerea a regelui Umberto cu dl P. P. Carp.

Regele s'a interesat mult de România și de poporul românesc, exprimându-și admirația pentru glorioasele lupte ale armatei române pe câmpiile Bulgariei și pentru stăruința de fer a M. S. Regelui Carol. Suveranul Italiei a întreat pe dl Carp despre idealul poporului român, despre situația 'i economică, etc. Și la urmă, stringând cu căldură mâna dlui Carp, a zis:

»Să știți că Români au în mine un amic, un frate al lor, care 'i va ajuta întotdeauna.

În 1890, actualul rege Victor Emanuel, pe atunci prinț de Neapole, în etate de 21 ani, făcuse o vizită MM. LL. Regelui și Reginei României.

În mai multe rânduri, prințul de Neapole a declarat, că se simte în București ca acasă. El a vizitat toate așezămintele culturale și instituțiile militare, exprimându-și mirarea de a vedea armata română atât de bine echipată și atât de bine disciplinată.

În fiecare zi prințul scria regelui Umberto despre impresiunile căpătate în București.

În marele și somptuosul vestibul al Ateneului din București se vede o placă de marmoră, pe care cu litere de aur e gravată vizita făcută în acest palat al artei și al literaturii române de cătră prințul de Neapole.

În primăvara anului 1891, MM. LL. Regele și Regina României au făcut o vizită în Regina MM. LL. Regelui Umberto și reginei Margherita.

Primirea a fost din cele mai entusiaste și mai cordiale. Timp de 3 zile,

FOIȚA „TRIBUNEI“

„Era nouă“.

IV.

Motto: »Der frischgedungte Acker stinkt [empörend — Doch ist sein Stunk nicht grade [unbelehrend — Nur wer das Leben überstinkt wird [siegen.

Cu apă de colon nu poți spăla toate șorturile din culina politiceii militante. Adese-ori ești necesitat să întrebuițești și leșie ori săpunuri mai tari. A învinge însă vieți, ce aparțin neamului propriu, împrăștiind duhori în jurul tău, e o tactică nenațională și parasitică. Politica aceasta rămână în domeniul de viețuit al stelnitelor, cari separează la atingere cu ori-ce mediu străin scuipatul pestilent, pentru a se face imposibile. Călmărele gazetarilor se nu ajungă potire necurate, căci în ele poartă gazetarii gândurile și simțurile unei națiuni, în cari au să-și împrospeteze ciorturile, ca paserile călătoare în ape limpezi de isvoare.

Deasemenea să rămână și penetele curate, încât să scripească și cerneala ce curge din ele încălzită de iubirea sufletului, ca sucul primăvăratic ce numai sub dragostea de cer a soarelui poate să devie fructifer.

Cine caută mărirea lui în scăderile altora nu dă semn de vitejie, ci de lasitate sofistică. Fundamental țării lui e aparența; și chiar dacă »vorbește fo-

și pumnale» nu te înfricoșează, pentru-că știți că nu va face us de ele.

A fi important înseamnă a te mișca numai atunci, când ești convins de importanța unui fapt. Cine seamănă în vecini numai bălărie să nu se aștepte mai târziu la un seceriș bun. El ispășește binele prin ticăloșia intențiunii sale. Migelia are totdeauna un apus elegic. Și fie noaptea ei cât de strălucitoare, cu atât mai mohoroasă se va trezi în dimineață.

Reflecțiunile acestea au dimpreună cu citatul brutal dela început, aplicare la stările actuale gazetarilor ce au încourcat spiritul nostru de o vreme încoace. Un flux buiac de foiletoane vandale, și »leitartikli» bombastici s'au descărcat peste noi. În potopul acesta s'au afundat multe corăbii ale moralității noastre naționale, și nici azi nu mai vin porumbii prevestitori cu frunza de maslin în gură ca să ne spună de vremei mai bune.

E drept, că după Macchiavelli norocul e femeia; și cine vrea să aducă sub el, trebuie să o bată și să o îmbrăncească. Sub acest principiu nu sânt de înțeles însă ghiosturile gazetarilor ori ciomăgeliile publiciste. Toată politica rafinatului dela curtea Medicilor a fost o politică ascunsă. Macchiavelli înțelega aici conjurațiunea secretă și lupta fără considerare pentru o fiintă fixată, la care sânt însă de înțeles numai puțini confidenți ai unui cabinet.

Acest principiu macchiavellist e poate pe tot lozul aplicabil, dar' numai în gazetărie nu. El e învechit, și mai mult ori mai puțin e espresia unui spirit ascuțit în fața istoriei italiene din timpul care se compunea din o sumă de con-

jurațiuni, omoruri, corupțiuni și seduceri. Poporul era în timpul medieval unealta și sclavul celor mari.

După principiile democratice moderne poporul ia parte vie la tot ce decide soartea unei națiuni. Meditatorii de noapte s'au metamorfoșat în gânditori de dimineață și în dricul zilei stă totdeauna poporul.

Redacțiunile sânt numai rezultatele principiilor democratice de cari sânt instituțiunile noastre călăuzite. Ele trebuie de aceea să fie în primul rând democratice și să lucre în toate direcțiunile educative, în direcțiuni în cari se estinde spiritul de muncă al unui popor. Banditismul gazetar face rind pe rind și din public corp de bandiți. Ziarișticia are să neargă mână în mână cu celelalte instituțiuni culturale. Politica presei să fie o muștră de ținută tactică, spiritualizată prin știință și prin convingeri firme, dar' nu stîrpiștura cravalurilor și a denunțărilor.

Săgețile zizaniei se îndreaptă la urmă în contra celui-ce le-a împușcat din arcul patimelor. Ca pildă istorică pot să citez pe Savonarola, care prin fanatismul seu domina poporul întreg ca un semzeu. Dar' mișeliile cari s'au născut în ordul seu, cu alți călugări, au bosconit noue minuni înaintea poporului. Așa s'a întâmplat, că același popor a privit cu sânge rece cum a ars Savonarola pe rug. Atât de nesigur e tot ce se bazează pe combinațiunile vicileșugurilor și a realităților pervertite!!

Tirajul unei redacțiuni e ca rămurirea unui capital prin toate branșele unei societăți. El poate să fie plin de haz; dar' poate să și devasteze. Când încearcă să se întărească în sensul unei

politici monopolice cu toate mijloacele, atunci devine stricător. La început încep interesele să se separeze; apoi desbinându-se din totalitatea organică încep a se acumula, și pe urmă a se concentra.

Politica aceasta monopolă desvoală interese unilaterale, în jurul căroră se grupează partide unilaterale; și aceasta duce lucrurile, după o pricipere firească, la lupta de partide cari degenerază în cele mai multe cazuri în elice.

Deurgerea acestui proces social și politic se poate observa în timpul ultim și la noi, ceea-ce e cu atât mai dureros, cu cât a sgândărit ferment nou de neînțelegeri și certe între noi, cari sântem fără de acest rău, la lupta mare pentru soartea noastră națională angajați.

Și departe într'un colț al țării noastre, s'a mai ivit un isvor sporadic de șampanie, unde se întâlnesc ca în povește inimici și amici pentru a închina în dulce iubilo și pentru a lega colegialități cronice. Cheful se încinge ca la oșpeți și tot ce deurge în jurul lor sânt numai trairi »reptoice» și »fițuici» de existențe. Musica cântă de crezi că nu mai vrea să înceteze și în valma cântărilor se incunună păcate frauduloase cu trandafiri gazetari.

...nația plânge și jalește! Să nu fie toate aceste manifestări, numai splendorile tuberculose, ca la acei polipi singuratici de mare, cari se îngădează în presimțirea morții cu palate și zăplaze frumoase de corale?!...

Despre însemnătatea și folosul înșoțirilor.

Disertație ținută la adunarea generală din 29 Iunie a despărțământului V. (Seliște) al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român», în Orlat.

(Urmare și fine).

III. Despre reuniunea de înmormântare.

Dacă cu tot progresul ce 'l-a făcut omnirea de veacuri, dar' mai ales în timpul din urmă pe tărîmul științelor înalte și cu deosebire pe cel al invențiunilor, încât își stă mințea în loc de ce auzi și vezi, — totuși destule taine mai ascunde lumea dinaintea sufletului nostru și destule lucruri sânt încă cu vël gros acoperite, încât nu pot fi străbătute cu ochii minții noastre mărginite, așa că și azi mai are înțeles zicala: »omul, cât trăeste, tot învață și tot moare neînvețat;» — este însă un lucru, pe care toți îl știm și la care toți trebuie să ne și gândim: acela adevă, că sântem muritori.

Nici tineret, frumșea ori țărfa, nici știința, averea, puterea ori domnia nu se pot scuți de ursita cuvântului d-zeesc, la Facere c. 3, v. 19: »Pământ ești, și în pământ te vei întoarce.

Animalele se conduc de instinet sau bold firese la hrănirea și ocrotirea feșilor și prin ei la conservarea soiului; omului însă 'i-a sădit D-zeu în inimă iubirea cătră semenii sei. Sub înfrunța ei se săvîrșesc cele mai frumoase fapte omenești. Iubirea însă trece granițele acestei vieți, îmbrățișând și pe cei morți.

splendid oraş al lagunelor a fost într-o nesfârşită sârbătoare.

Frumoasa Margherita, suflet de poetă, făcuse atunci o dulce poesie despre frumoasele seri petrecute în gondolele cu Carmen Sylva.

Regele Umberto conferise atunci Regelui Carol placa Anunziadei în briliante.

Întreaga presă italiană și întreaga presă română au salutat cu entuziasm această întrevedere.

Regele Umberto, în toastul ce l-a ținut, accentuase imensele progrese făcute de România, relațiile de sânge și de sinceră afecțiune între Italia și România și dragostea sa pentru Români.

Doi ani mai târziu, încrușișătorul român «Elisabeta» s'a dus pentru a doua oară în apele Italiei, sub comanda actualului admiral di Murgescu.

Incrușișătorul și oficerii români au fost primiți cu mare entuziasm în Genua. Din ordinul regelui Umberto, portul a fost splendid pavosat și seara iluminată. Toate vasele italiene erau pavosate.

Regele Umberto, care se afla atunci în Monza, se duse înadins la Genua; a vizitat cu deamănuntul timp de aproape o oră încrușișătorul român, aducând elogiul dlui admiral Murgescu pentru esecula întreținere a vasului. Între altele regele Umberto a zis:

— Mă cuprind bucuria de ori-ce progres vizibil al României.

Și apoi luând un pahar de șampanie, regele Umberto a zis:

— Trăească M. Sa Regele României! Trăească Maj. Sa Regina României! Trăească România!

Regele Umberto a decorat atunci pe toți ofițerii încrușișătorului.

După cele espuse, avea dreptate dl prim-ministru P. P. Carp, când în telegrama sa a spus: «România își amindeste cu emoțiune serviciile, pe cari Italia i-le-a adus altă-dată și constanta prietenie ce i-a arătat-o de atunci».

Revistă esternă.

Din China.

Depeșele de azi ne aduc vești surprinzătoare, cum e d. e. că vestitul Li-Hung-Ciang s'a sinucis în Shanghai. Li, cum știm, a plecat din Canton spre Peking și în Shanghai a fost însărcinat să intre în tratări cu consulii puterilor străine. Totodată s'a vestit, că a fost numit comandant al trupelor chineze contra străinilor și amenințat cu disgrajie, dacă nu va primi acest post. Consulii presupunând duplicitate în purtarea lui Li, nu s'au dăruit în tratări, ba era vorba ca Seymour să-l ia în captivitate, ca ostatic. Aceste încercări să-l fi înduplecat pe Li la sinucidere sau alte motive, nu se știe, admitând, se înțelege, că știrea despre sinucidere este adevărată, ceea-ce azi nu se poate controla.

Eată depeșele de azi:

Londra, 5 August n.

Agenției Reuter i-se anunță din Shanghai, cu datul de azi: Li-Hung-Ciang s'a sinucis.

Cine nu știe, ori nu vede câtă silință își dau oamenii, ca pe iubiții lor răpoșiți să-i îngroape și să-i comănde cu cinste? Unii pot să facă aceasta și numai «de ochii lumii» ori de teamă, ca să nu fie vorbiți; cei mai mulți o fac din afecțiune, din curată iubire.

Dar' moartea nu prea dă signal când vine, nu se apropie de noi cu sunet; de aceea pe mulți îi află negata de drum, și totuși trebuie să plece. O zic aceasta de astă-dată nu atât cu privire la suflet, ci la trup. Ce fac apoi cei rămași? Dacă au după ce, băga mâna în ladă și scoat ce trebuie; ear' dacă n'au, aleargă în raptul capului pe la ușile oamenilor după una și după alta să împrumute, ca să-și spele, vezi Doamne, obrazul dinaintea lumii neluând seamă, că prin aceea mai tare și-i-l-au mănțit. Se bagă datori, la măsur pe corpășen, la birtaș pe beutură, la bocotanul cutare pe grâu și altele.

În chipul acesta și-a pus bietul om atăția creditori pe cap cari, trebuind să aștepte după plată, o vor computa de bună-seamă mai sus ca la alții, cu bani gata. Ear' datoria e ca rîia — cu greu te scapi de ea.

Să punem acum cazul, că se întovăreșesc într-o comună 300 de inși spre a se ajuta împrumutat la cazul morții unuia dintre ei, legătându-se a contribu la moartea fie-căreia — să zicem — numai cu câte 60 de bănuți (30 cr.) Moștenitorii celui mort întâiu ar pute căpăta bună-oară 100 de coroane, cu care sumă și-ar acoperi toate speșele înmormântării, ba ar mai și prisosel ceva pe seama celor rămași și așa mai ușor s'ar svînta lacrimile și s'ar vindeca ranele întristării.

Aici se potrivesc cuvintele Sf. Scripturi la Ev. Mat. c. 13, v. 12, «celui-ce are, (adecă e tovarăș la fond), i-se va da, și-l va prisosi, ear' dela cel-ce n'are, și ce i-se pare că are, i-se va lua».

Londra, 5 August n.

Agenției Reuter i-se anunță din Tien-Tin, cu datul de 1 l. c.: Chinezii au rupt iezătura marelui canal și astfel apa a inundat întreg ținutul dintre Tien-Tin și Peking, încât înaintarea trupelor e imposibilă. Spre nord dela Tien-Tin, în depărtare de 8 miluri, se află 30 mii de Boxeri. Se așteaptă în curând o luptă.

Brucella, 5 August n.

Lângă Tien-Tin a fost o încăierare sângeroasă între Chinezii și o trupă de 2000 de Ruși și Japonezi. Japonezii au avut 3 morți și 25 răniți.

Paris, 5 August n.

Delașé a primit știre dela consulul francez din Ci-fu, că guvernorul din Muden a provocat în proclamație pe locuitorii Mancuriei, să ucidă pe creștini. Aproape toate misiunile din Mancuria au fost devastate.

Din Italia.

Roma și întreaga Italie se pregătește de înmormântare. Trenul cu care va fi dus cadavrul regelui, va sosi Joi dimineața la Roma, ear familia regală cu o zi înainte, adecă mâne, Mercuri. Tot mâne sosesc la Roma reprezentanții curților și guvernelor străine. Socrul regelui, principele Nicolae din Muntenegru ia parte la înmormântare în persoană.

Cerocetarea decurge febril contra lui Bressi. Se crede că a avut 4 complici. Pertractarea se va ține în curând.

Din Africa-sudică.

Din Londra se depeșează, că generalul bur Olivier, care s'a retras cu vreo 1500 de combatanți spre dealul Willeem, a declarat, că continuă lupta. El a luat poziție între Harrysmith și New-Market.

O patulă volantă de-a Burilor a făcut să derailize un tren, în care era consulul american, Stowe. Generalul Lennox a fost prins împreună cu 40 de soldați, dar' la intervenția consulului au fost eliberați.

Atacurile și hărțuiriile continuă.

Scrisori din Macedonia.

Bitolia, 18 Iulie v.

Astăzi personalul didactic pentru școalele primare ni-l procură următoarele două instituțiuni: liceul de băieți și școala normală profesională de fete, ambele aflate la Bitolia. Însă majoritatea nu o formează absolvenții de liceu, ori absolvenții școale normale. Nu; cei mai mulți dintre actualii noștri învățători și învățătoare n'au studii așa de complete, ori sînt fosti elevi ai școalelor grecești. Dar' ori-cum se fie, un lucru e adevărat, că toți, fie ei absolvenți ori neabsolvenți, fie oameni cari și-au făcut studiile în școale românești, ori grecești, nu sînt îndestul de pregătiți pentru carieră, pentru-că le lipsește, ceea-ce am spus și în rîndul trecut, o suficientă pregătire pedagogică.

Premiul sau ajutorul primit ar crește în măsura, în care cel asigurat a contribuit la fond pentru cei-ce au murit înaintea lui, dela 100 până la 250 coroane, după taxa plătită de el, dela 60 bani în sus până la 180 coroane, când înțețează pentru fiecare plățirea mai departe.

De oare-ce putem presupune, că dintre cei 300 de inși asigurați, a căror vîrstă joacă între un soroc anumit de ani, să zicem între 16 și 60 de ani, nu vor muri în decursul anului mai mulți ca 5—10 inși, membrii rămași vor avea a solvi fiecare peste tot 3—6 coroane în decursul anului, o sumă, pe care și cel mai sărac o poate încirpa știind, că murind el ca al 11-lea din șirul tovarășilor sei, familia sa va primi 105 coroane și 50 bani.

Eată deci un bun mijloc de a ne ajutara noi înșine în mod creștinesc ca frații din propriile noastre puteri și nu din indemn străin, dând câte puțin și pe rînd, deci fără să ne cunoastem, și căpătînd cu grămada.

Câte dări, câte aruncuri, câte taxe și competențe dăm țării și comunei de silă, fiindcă n'avem încetrău, fără ca noi să ne alegem cu ceva.

Haidaii să ne punem și noi de bunăvoia noastră unele mici sarcini, cari însă se răsplătesc înșutit în folosul nostru propriu și al familiilor noastre! A estea am dorit să vi-le spun, iubiților și stimaților mei frați și domni, ca un sfat binevoitor, și mult m'ag bucura când cele împărtășite n'ar fi intrat numai pe-o ureche și să ese pe alta; ci căzînd pe pământ bun, ar aduce rod cu sutele!

Ear' cel-ce în direcțiunea arătată, spre a neamului mărire și țării va face și va învăța, acela după cuvîntul Domnului la Ev. Mat. c. 5, v. 19, «mare se va chema întru împărăția lui D-zeu — Amin!» Ioachim Muntean, preot în Gurariului.

Cătuși de puțin nu întră în intenția mea de a arunca vina acestui lucru asupra învățătorilor. Ei nu cunosc îndeajuns pedagogia, nu știu să predece bine, pentru-că n'au avut unde să învețe această știință. Să luăm, bună-oară, pe absolventul liceului din Bitolia. El a studiat Matematicile superioare, Istoria popoarelor orientale, Științele fizico-chimice etc. etc., dar' n'a învățat cum să se poarte cu ființele fragede, cu a căror educațiune și instrucțiune are să se ocupe, n'a învățat cum să și-i facă simpatici și atenți, cum să le pară munca ușoară și plăcută. Ce-i drept, în ultimii ani, atât la liceu, cât și la școala normală de fete printr celelalte materii de învățămînt s'a introdus și pedagogia; ear' elevii și elevele ultimei clase fac lecții practice cu cursul primar. Dar' aceasta nu e suficient, ear' o mai mare estensiune nu se poate da pedagogiei și științelor înrudite cu ea, pentru motivul, că și în starea actuală programul liceului și al școalei normale este foarte încărcat. Anume trebuie să se știe, că la școalele noastre secundare, afară de toate materiile prevăzute în programul ministerului din România, se mai predă și limbile: turcă și greacă, începînd din clasele primare.

Însă, cum se poate face ca învățătorii și institutorii noștri să fie la înălțimea misiunii lor și din acest punct de vedere și prin aceasta școalele noastre primare să fie superioare celor grecești, pe a căror influență ne luptăm ca să o nimicim?

Nu e greu de răspuns: Să se înființeze școale normale, în cari să studieze cei-ce vor să se consacre carierei de institutori și învățători. Bine înțeles, că acesta e remediu cel mai bun, dar' în împrejurările actuale e aproape cu neputință de realizat. Se știe, că înființarea unor astfel de școale va necesita cheltueli simțitoare, ear' în același timp se știe, că acum statul român străbate o crîsă din cele mai acute, așa că astăzi nu i-se poate reclama nici un nou sacrificiu.

Însă este un alt mijloc mai puțin costisitor și deci realizabil. Eată în ce consistă el: Elevii liceului, cari vor fi destinați pentru a fi numiți în învățămîntul primar, să urmeze cu ceilalți elevi împreună cursul inferior al liceului până într'a IV-a inclusiv. După aceea doi ani să li-se predece numai aceea ce-i interesează în cariera lor de institutori ori învățători. Îndesebi subsemnatul insist asupra următoarelor două materii: *Musica* și *Jocurile troebeliane*, pentru-că cu ajutorul acestora Grecii au reușit să popularizeze o mulțime de cantece de ale lor și prin aceasta implicit să popularizeze și limba lor printre populația românească a Macedoniei. E trist acest fenomen, dar' trebuie să nu-l ascundem, căci grație silințelor ce a depus pe acest teren propaganda grecească, vechile cantece naționale se aud din ce în ce mai rar, ear' în locul lor avem o adevărată inundație de cantece grecești. Ei bine, școalele noastre primare, dacă ar avea învățători harnici, cu tragere de inimă și în același timp să poseadă îndeajuns muzica vocală și să cânte dintr'un instrument, ar isbuti să curăție atmosfera de cantecele Grecilor.

Tot așa să se procedeze și cu absolvenții școalei normale de fete. După terminarea cursului de patru ani să stea și ele doi ani pentru a se perfecționa.

Pe de altă parte elevii ori elevele, cari în intervalul celor patru ani vor da dovezi de multă inteligență și silință, să fie trimiși a-și completa studiile pe la școalele normale din România, sau mai bine pe la cele din Transilvania, al căror bun renume a ajuns până la noi. Aceștia să fie numiți în școalele de prin centrele mai mari.

Dar' se va zice: remediile ce propun pot să folosească numai institutorilor și învățătorilor ce-i vom avea pe viitor. Cum rămâne însă, cu marea mulțime a celor de până acum? Să așteptăm mai multe zecimi de ani, până-când să dispară vechea generație? Nu, nu putem admite astfel de soluțiune, pentru-că n'aveam vreme de așteptat. Trebuie să ne grăbim, să ne reorganizăm bine școalele, să le ridicăm nivelul lor cultural și prin aceasta să facem ca Români să se îmbrățișeze și să revină la sentimentul conștienței naționale. Nu știm ce poate aduce ziua de mâne și e absolut trebuincios ca evenimentele să ne găsească preparați, solid organizați din punctul de vedere național și conștienței de datoriile și interesele noastre.

De aceea pentru-ca și institutorilor și învățătorilor actualmente în funcțiune să li-se poată da cunoștințele, de cari au nevoie spre a răspunde cu mai mult succes chemării lor, e bine să se iee următoarele măsuri: pe unii să-i aducă la Bitolia, ca să urmeze cursul de doi ani, ce propun să se înființeze. Altora în zilele de sârbători și în toate Duminicile să li-se țină cursuri de cătră colegii lor mai înaintați. Cei prea bătrâni să fie puși în retragere din oficiu.

În aceeași ordine de idei trebuie să profităm și de vacanțiile mari din timpul verii. E bine și folositor, că atunci toți institutorii și învățătorii să fie concentrați în următoarele 3 ori 4 centre mari, și anume: la Bitolia, la Ianina, la Berat și la Salonica, dacă o mai fi nevoie. Pentru-ca această deplasare să nu-i coste mari sacrificii materiale, li-se poate pune la dispozițiune, — ca să locuiască, — internatele de pe lângă școa-

lele secundare din aceste orașe. Se știe, că în timpul verii toți internii sînt trimiși pe la vetrele lor. În aceste întruniri unii din profesorii de liceu, mai competenți în ale învățămîntului primar, revisorii școlari, ori institutorii mai bine pregătiți să țină cursuri și să facă lecții practice. Aceste așa zise congrese ale corpului didactic mai au și neprețuitul merit, că, mulțumită lor, se cunosc mai bine toți cei cari muncesc în ogorul național, se stabilește o solidaritate mai strînsă între ei, se deșteaptă o ambițiune nobilă de a lucra cu tot zelul în folosul rededeșteptării sentimentelor naționale.

Ear' dacă la toate acestea mai adăgăm și cetirea regulată a revistelor pedagogice, atunci, cred, că vom isbuti să avem și noi un corp didactic primar, care să ne facă onoare și de pe munca căruia să culegem roadele dore.

Marcu Ionescu.

Manifestare patriotică română

— în străinătate.

Reichenhall, 3 August.

Duminea trecută a avut loc în Bad-Reichenhall un banchet patriotic oferit de dl căpitan Dimitrie Poenaru din regimentul al 6-lea de roșiori în onoarea veteranului luptător naționalist și conducător al fraților noștri ardeleni în marea mișcare a cauzei transilvane, Doctorul Ioan Rafiu cu doamna, precum și în acea a inteligenței ardeleni, reprezentată prin protosincelul Aradului dl Ioan Papp și Doctorul Aurel Isacu din Cluj.

Banchetul, aranjat cu o rară eleganță în salonul marelui restaurant Achselmannstein, purta caracterul pur al unei comunități românești prin stegulețele și splendidele buchete și decorațiuni de flori dispuse în colorile naționale.

Dintre oaspeții invitați a aduce prin prezența lor omagiile de admirare și devotament frunțașilor frați ardeleni, citim pe d-soara profesora Augusta Orghidan, sora doamnei Rațiu, dl profesor Const. G. Ionescu, dl student arhitect Remus Iliescu, stud. med. Aurel Isacu, etc.

La servirea șampaniei s'au rostii însuflețite toast, începute cu acel dl d-lui Doctor Rafiu, ridicat în sănătatea armatei române, la care dl căpitan Poenaru a răspuns printr'o cuvîntare caldă, dovedind o energie și iubire de neam cu cauzele lui mari, care l'a arătat încă odată ca Românil entusiast și militar de elită. Cu mult entuziasm a mai vorbit Sf. Sa protosincelul Papp, dl avocat Isacu și dl profesor Ionescu.

Încheierea toastelor a făcut-o dl student Remus Iliescu, dela polytechnica din München, campion naționalist cunoscut în rîndurile tinerei generațiuni, care printr'o improvisațiune simțită adănc și măiestru redată, a arătat expresiunea de înalt devotament, de care studentimea este insuficientă, urînd veteranului conducător Dr. Rafiu, ca să găsească în pleiada tinerimii de astăzi mâni tari și destoinice, cărora să le poată încredința falnicul steag al aspirațiunilor unui popor și al sfintei lui lupte naționale.

Felicitam pe compatriotul nostru dl căpitan Poenaru pentru inspirata d-sale idee de a ocașiona pe tîrimuri străine departe de cel al patriei o atare fraternizare și zi de sârbătoare națională.

Myosothis.

ASTRA.

CONVOcare.

Din încredințarea comitetului central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român cu nrul 1033/1899, subscrisul îmi iau libertate a convoca pe ziua de 14 August n. a. c. la 11 ore a. m. în localitatea institutului «Someșana» pe toți p. t. domni din comitatul Solnoc-Dobăca, cari să interesează de înaintarea în cultură a poporului român și de literatura română, la adunarea organizației despărțămîntului din comitatul nostru al «Asociațiunii».

Notez, că conform arondării noue decisă sub nrul 1033/1899 prin comitetul central al «Asociațiunii», despărțămîntul nostru se estinde pe întregul teritor al comitatului «Solnoc-Dobăca», afară de comunele: S.-Petru, Panticou și Sotelec.

De j, 3 August 1900.

Cu stimă:

Dr. Teodor Mihail.

La

Abonament lunar

pentru

August st. vechiu

invită

Administrația ziarului «TRIBUNA».

Din jurul Ciachi-Gârbăului.

— 1 August n.

În 29 Iulie st. n. s'a ținut obișnuita petrecere de vară în Ciachi-Gârbău (comitatul Solnoc-Dobăca) cu suces îmbrucător. Petrecerea — sub patronajul doamnei Silvia Ilyeșiu și dl Victor Ilyeșiu, mare proprietar în Reoc-Cristur — fu aranjată în folosul bisericii celei noue ce se ridică cu mari jertfe de cătră poporul credincios al acestei comune.

Zidire imosantă, care ar face onoare multor orașe locuite de Români. De present numai lucrarea din piatră e isprăvită; de aci încolo urmează lucrările interne. Recunoștință poporului care a jertfit mult pentru mărirea lui Dumnezeu, precum și preotului Iovian Andreiu și dlui proprietar de acolo Ioan Șandor, cel-ce a făcut planul bisericii și inspecțiunea lucrării în tot în mod gratuit, — ca să nu amintesc de suma cu care a contribuit și d-sa ca poporean la speșele prelimate.

Biserica în scurt timp va fi isprăvită.

Petrecerea din est-an a avut rezultat foarte frumos, adunându-se un venit de 560 coroane, din care subtrăgîndu-se speșele de circa 200 coroane, rămîn în favorul bisericii 360 coroane.

Atăta cu privire la rezultatul material. Deurgerea petrecerii a fost din cele mai animate. Și nici că se putea altfel. Frumosul număr al oaspeților ce se adunase și din depărtări considerabile, asigura deplinul succes al petrecerii. Adaug că acest ținut — din toate celea locuite de Români — e doar' uniecul unde convenirile își au timbrul adevăratei familiarități. Convingerea mea cel puțin — e asta, după cele esperiate într'alte părți ale Ardealului.

M'a fermecat alipirea călduroasă la olaltă a tot ce e Român. Mi-se părea că o singură inimă bate în toți cei adunați.

Să nu credem însă că această legătură între inteligența română de pe aici ar proveni din activitatea ce o desvoaltă ea pentru-ca să se afirme de română, că e legătură ce-și are fundamentul în niusința comună întru afirmarea vieții naționale.

Nu; căci noi — cel puțin până acum — nu ne-am prea manifestat caracterul; noi sîntem blânzi și adese-ori prea gata a ne supune celor-ce voesc a ne impune, cari la rîndul lor, înțelegînd timiditatea noastră, îndată-ce observă că și noi am vrea a da semne de viață, ne sugrumă în germine mișcarea.

Ținut ca al nostru, curat românesc și afară de una sau două petreceri într'un an, nimic nu vestește lumii române că și noi trăim.

Să esaminăm și medităm puțin. Dacă inteligența noastră și între împrejurări vitrege cum sînt astăzi, când abia convin 1—2 ori într'un an, știu fi frați adevărați: oare atunci când și noi am scutura praful amortelei ce ne-a copleșit și ne-am unii mai adese-ori pentru a munci și noi cât de cât la ogorul estins ce se numește viață națională, nu mai mare ar trebui să fie acea legătură și nu mai bine am înțelege noi baterile inimii noastre?

Înainte cu căția ani s'a înființat despărțămîntul «Astrai» al Dejului, ținîndu-și chiar și în Ciachi-Gârbău o adunare generală. Vieța acestui despărțămînt însă e fost scurtă, astăzi abia mai răsuflă, de nu cumva s'a mutat la vecinică odihnă, căci acum de 10—12 ani e în agonie.

Și boala li este nepăsarea noastră sau mai corect timiditatea noastră.

Din întunecere erăși licărește o steluță, — nu departe, numai în vecini e locul unde s'a oprit neobositul avocat din Hida Dr. Simion Tămaș, chiar în zilele trecute a chemat inteligenții noastre la consfătuire în Hida, pentru-ca să se iee hotărîre cum și cu ce program să se sîrbeze adunarea generală a nou înființatului despărțămînt al «Astrai» Hida-Huedin. Decisul consfătuirii e, ca în 12 August a. c. să se țină acea adunare, cu care ocașiune va fi și o petrecere în favorul despărțămîntului. De când cu așezarea avocatului Tămaș și a simpaticului subjde reg. Romul Pop, în Hida, bărbaiții noștri cu suflet pentru neam s'au sporit; la o parte deci cu ori-ce obiecțiuni și să dăm suflet vieții noastre naționale ce durmit-a până aci. Să nu fim timizi, căci cel fricos ușor cade și căzînd va fi zdrobit de cei-ce vor veni după dînsul. Numai curaj, pentru D-zeu, și mai rar rostită «sărăcra».

Mai ales de «sărăcra» ni-e tare frică. Pentru-că de vom da și ajutor material unei instituțiuni culturale, de sigur nu vom ajunge la calice. Nu este impus nimînui cât să jertfească și apoi știut este că de modeste sînt în pretențiuni acele instituțiuni când e vorba să sacrificăm ceva și pentru ele.

Mă abătul puțin dela propriul scop al raportului meu, vî rog însă de indulgență. Din mulțimea celor-ce dorî să vă comunic, abia pot să revin la obiect.

La orele 8½ seara, la care timp sala aranjată cu mult gust era îndesuită de oaspeți, veniră patronii: D-na Silvia

Viorele de Riviera

cu foarte fin parfum de basmale, cu parfum de viorele
Apă de Colonia Secazian
cea mai proaspătă turnare.

Preparate ale binecunoscutei firme **A. Motscha & Comp.**

Deposit în prima și unica prăvălie specială a Transilvaniei
PARFUMERIA MELTZER, **GUSTAV MELTZER,**
strada Cisădiei (palatul comandai de corp) fabrică de săpun și lumini, str. Gușteritei
în Sibiu. în Sibiu.

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.
„Foaia Poporului“
ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie
„Foaia Poporului“
va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.
Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de povești și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela
„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Bine apreciată
de întreaga
presa noastră.

A
apărut!

Escrituri de concurs.

Pentru ocuparea postului de a 2-a în-
vățătoare la școala Reuniunii femeilor
române din Abrud, prin aceasta se scrie
concurs cu termenul de 20 August a. c. st. n.,
pe lângă salariu anual de 600 coroane solvite
în rate lunare anticipate; cuartir liber în
edificiul școlii și lemne pentru încălzit.

Cereri provăzute cu estras de botez,
document de calificățiune eventual și cu
atestat despre purtarea oficiului de până acum,
sunt de a se înainta subscrisei prezidente.

*Dela Reuniunea femeilor române din
Abrud, Abrud-sat și jur.*

Abrud, la 5 August 1900. [183] 1-1

Alexandru Ciura, Anna Filip,
secretar. prezidentă.

Esarëndare de pășunat de iarnă.

Duminică, în 12 August a. c., la
2 ore după amiază, se va da în arëndă prin
licitațiune publică pășunatul de iarnă al
comunei Daia (Thalheim) pe timpul din
1 Noembrie 1900 până în 1 Martie 1901.

Licitățiunea se va ține în localul primăriei
comunale din Daia, la care intereseați se invită
și pe această cale. [279] 1-3

Daia, la 3 August 1900.

Primăria comunală.

O parcelă de vëndare.

În Orlat, stațiune de cale ferată pe
linia Vinț-Turnu-roșu, se află de vëndare,
sub condițiuni avantajoase, un loc viran
de fabrică. Locul e de circa 1900 metri
ștrați, se află pe el casa de locuit, spațioasă
clădire de fabrică, constând în mare parte din
clădire boltite și cu poduri de uscat duble
(Trockenboden), apoi șopuri și clădiri laterale.

Reflectanții serioși binevoiască a se
adresa la *Alfred Capetus, ampoiata*
la „Siebenbürger Vereinsbank A. G.“
în Sibiu, strada Măcelarilor nr. 12.
[278] 3-3

Covrigi sărați! Covrigi sărați! Covrigi sărați!

Spre vëndare mai departe numai p. t. comercianților de delica-
tose și coloniale, cofetarilor, hotelierilor, posesorilor de restaurante,
brutarilor și prăvăliilor de brutărie de lux.

1 colli-postal de circa 1000 bucăți 4 fl. franco la fiecare sta-
țiune postală, pe lângă rambursă,

oferă uncol stabiliment de desfacere pentru Transilvania în
Sibiu, str. Turnului nr. 21 la Friedrich Ziegler,
din fabrica de cozonaci-bisquit, minată cu vapor, a lui Stanislau
Gurgul, furnisor ces. și reg.,
premiată cu 40 medallii de argint și aur, și diplome de onoare.

Tot felul de prăjituri pentru teă, pesmeți, aluatul cu mandule, lipiuri dulci
(Specialități turcești)

[193] 12-15

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACTIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator Al. Vlăhuța,

se află de vëndare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 2.—
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 uri. editura Carol Müller 1896,
2 volume à 64 bani cor. 1.28
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 uri), edit. C. Müller 96 b.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50
- Cel mai nou volum de nuvele:
- „În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Cărți românești.

În librăria W. Krafft din Sibiu, binecunoscută publicului românesc prin întinsele sale afaceri de librărie și mai ales prin editura bogată de cărți și opuri românești (între cari și „Enciclopedia Română“) se află de vëndare următoarele:

* Albin A., Amicul jocului de șah, teoretic și practic cor.—60	Crăciun Vict., Novele și schițe. vol. I—IV. à Dăianu Dr. E., Cronica anului 1849 p. I. (nr. 1—7 Martie—Septembrie) cor. 1.—	Laurianu A. Treb, Elemente de istoria Românilor. Edițiunea a noua corectă și adusă, (pentru școlile din Ungaria oprită) cor.—80	Păcățian P. V. Flori de toamnă, poezii cor. 2.—	* Stavrî Artur. Poezii 1888—1894 cor. 3.—
Alexici Dr. G., Texte din literatura populară română, tom. I. Poezia tradițională cor. 6.—	Dante Alighieri, Divina comedie. Infernul, trad. de d-na Maria P. Chișiu cor. 6.—	* Lazu G. N., Ultime Raze, Poezii cor. 180	— Scopul în drept I. cor. 8.—	* Stefanelli T. V., Loango, povestire. cor. 90.
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“ cor. 1.—	Dante A., Purgatoriul, trad. de aceeași cor. 6.—	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	— De pe la noi cor. 2.—	Steinberg A., Cel mai nou cuvântar radical și zicerilor străine din limba rom. cor. 2.—
* Arion C. C., Despre prejudecări, conferență Articoll de lege XXI și XXIII. ex 1886 despre Instrucțiuni și despre procedura disciplinară Articoll de lege XXII—1886 Despre comune cor. 1.—	Dem T. G., Cronica din Nürnberg cor. 1.50	Liluba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	— Judecătorii cu jurați cor. —80	Stea ca Șulțiu I., Din Memorii lui Partea I-a epuizat cor. 1.—
* Angier E., Aventuri, comedie în 4 acte în versuri, tradusă de Țincu N. și Moschuna S. Bancilă, Colindele Crăciunului și ale Paștilor sau Producțiuni cu cântece la nașterea și învieră Domnului nostru Ius Christos. La care s'a adău și Colăcărul sau Vornicitul Barcianu S. P. Dicționar rom.-germ. și germ.-rom. revizit și completat de Dr. D. P. Barcianu. Partea I., română-germană legat 7.60 broșurat cor. 6.—	Densușian A., Valea vieții, cântece și epigrame — Istoria limbii și literaturii române, Edițiunea II. broș. cor. 4.50	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	— IV-a epuizat cor. 1.—	* Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Arion C. C., Despre prejudecări, conferență Articoll de lege XXI și XXIII. ex 1886 despre Instrucțiuni și despre procedura disciplinară Articoll de lege XXII—1886 Despre comune cor. 1.—	— Optum, tragedie în 5 acte cor. 1.50	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	— VI-a 1899, 8 ^e , 295 p., broș. cor. 1.20	* Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Angier E., Aventuri, comedie în 4 acte în versuri, tradusă de Țincu N. și Moschuna S. Bancilă, Colindele Crăciunului și ale Paștilor sau Producțiuni cu cântece la nașterea și învieră Domnului nostru Ius Christos. La care s'a adău și Colăcărul sau Vornicitul Barcianu S. P. Dicționar rom.-germ. și germ.-rom. revizit și completat de Dr. D. P. Barcianu. Partea I., română-germană legat 7.60 broșurat cor. 6.—	Densușianu O., Între două lumi, dramă în 3 acte în versuri cor. 2.76	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	* Stern, Regele Lear, tragedie în 5 acte. cor. 1.—	* Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Barțiu George, Părți alese din Istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă, (3 vol.) legat cor. 18.—, broșurat cor. 13.—	Dia-onovicih Dr. C. Enciclopedia română, editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii pentru literatura română și cultura populară română“. Preț de prenumerațiune: tom I și II broș. cor. 20.—	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	* Stoicescu Th. M. Poezii cor. 4.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Barțiu Oct., Dicționar mag.-rom. și rom.-mag. cor. 2.80	(Tomul III. este sub tipar. — După terminarea publicării opul se va vinde cu un preț ridicat.) cor. 23.20	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Stoicescu Th. M. Poezii cor. 4.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Bartolomeu I., Schițe istorice și culturale despre teritoriul fostului regim. c. r. grănițesc nr. 13 roman băntean cor. —80	* Dionne Cassiu, Istoria română dela Nerone până la Alexandru Severu, trad. de Angel Demetrescu cor. 2.80	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Boca A. d. Velcheriu, Lacrimi, adio și declamări funebre. Panorăma lumii trecătoare sau versuri, iertăciuni și declamări la înmormântarea cor. —80	* Diasescu C. G., Ce influență are cultura intelectuală asupra moralității și criminalității, conferență cor. 1.—	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Bocancea T., Zile negre, poem. cor. —60	Dobrogeanu-Gherea, Literatură și știință, 2 volume cor. 5.—	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Bolô Henry, Tragedia Calvarului, tradusă în românește de Membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“ cor. 2.—	* Doine și strigături din Ardeal, de Dr. I. U. Jarnik și A. Băseanu cor. 4.—	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Bocu I. B., Florile inimii, poezii cor. 1.—	Dopp Elia, Comasările, îndreptar practic cor. —80	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Bougand E., Cartea durerii, tradusă din limba franceză de Iacob Afân Nicolescu cor. 3.—	* Dorna, Două comedii, Dragoste, Băi de mare Două drame, lectură pentru tinerimea de secul femelice cor. —40	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Brânzu Nic., Școalele din Blaj, studiu istoric Brote Dr. A., Insoțirile de credit împreună cu însoțiri de consum etc., îndreptar practic pentru înființarea și conducerea aceluora, după sistemul F. W. Raiffeisen cor. 1.60	Două raporturi de prefecti roman din anul 1848 Dragoșiu Dr. J., Vivia sau biserică din cartăciune, narare istorică cor. 2.40	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Brote Eugen, Tineră vitor cor. —24	Duică G. B., Savitri, povestire indică din Mahabarată cor. —30	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Budu Tit, Vieța Sfinților, cu permisiunea preavenor. ordinar cor. 6.—	Dulfu F., Ifigenia în Aulida, tragedie în 5 acte Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur cor. 1.60	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Butulescu N. Marin, Religie și știință, încercare critică de morală-socială cor. —75	Elefterescu Dr. Em., Predice ocazionale și funebre, tom. II. cor. 3.50	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
* Buțureanu H., Manual de arheologie biblică Cărpinaș N., Monografia comunei Răhau Carte de conversațiune românească și nemțescă leg. cor. 2.—	* Esarcu C., Petru Cercel, Documente descop. în Archivăle Veneției cor. —80	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Cincizeci de istorioare morale pentru băieți și băiete de amical pruncilor F. H. cu 6 chipuri colorate, în legătură frumoasă Clemence R., Mandrin, căpitanul bandiților. o novelă interesantă, tradusă de N. Petra-Petrescu cor. 1.20	Georgescu P. M., Litterale și omul de literă în veacul al XIX-lea cor. —40	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Coșbuc G., Fire de Tort, versuri cor. —2	* Ghica Ion G., Conversări economice, 3 vol. Grigoriuța Em., Chipuri și graiuri din Bucovina cor. 2.—	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
— Sacantala, traducere liberă după Calidasa cor. 5.—	Grube A. W., Biografii romane, traduse de N. Petra-Petrescu cor. 1.—	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
— Balade și Idile cor. 3.—	Hințescu I. C., Proverbele Românilor Hodoș Z. Poftă Bună, carte de bucate Ildriu Nic., Studii de economie, politică și finanțe. Vol. I. cor. 4.50, vol. II. îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți cor. 1.20	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
— Răboitul nostru pentru neatințare cor. 1.—	* Ipcar Ig., Regele și evreică Kneipp Sebast., Cură de apă. Testamentul meu și conferențe public. inventuri necesare pentru vindicarea boalelor și conservarea sănătății 2 vol. cor. 3.—	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
— Povestea unei Coroane de oțel cor. 1.50	Laocoon sau despre limitele picturii și ale poeziei, de Lessing, Traducere cu adnotații și o prelață de N. Istrate cor. 1.50	* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Costan T., Aur, novelă cor. —80		Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
Costin I., Îndreptar pentru întemsierea băncilor rurale după sistemul F. W. Raiffeisen cor. 1.20		* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
— Manual de stupărit cu 36 figuri în text cor. 1.80		Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studii despre Celii de Dr. A. M. Marienscu cor. 2.40	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—
— Moara din Șipești, roman, tom. I. cor. 2.—		* Lișonari A. M. de, Prăgătire la moarte adevărată consideranți asupra maximelor eterne folosite în totdeauna pentru meditare și profeții spre a predică cor. 1.60	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—	Șicu N., Monologuri în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.—

W. KRAFFT.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.